

Motion till riksdagen

1987/88:Jo222

av Gösta Andersson och Agne Hansson (c)
om sockerbetsodlingen i Kalmar län

Alla odlare av sockerbetor på Öland och Kalmar läns fastland borde av regeringen få klara och positiva besked om den framtida produktionen. Lika viktigt är det att alla som arbetar vid sockerbruket i Mörbylånga får besked om att sysselsättningen blir garanterad för framtiden. Det vore mycket olyckligt om regeringen nu låter sig påverkas av statens jordbruksnämnds analyser av sockerproduktionen i Sverige.

Jordbruksnämndens utredning diskuterar alternativ som direkt pekar ut en nedläggning av bl. a. sockerbruket i Mörbylånga. En avveckling av bruket skulle innebära att också sockerbetsodlingen på Öland och fastlandet kommer att slås ut. Det är anmärkningsvärt att jordbruksnämnden över huvud taget diskuterar ett alternativ som innebär en nedläggning av sockerproduktionen på Öland och Kalmar läns fastland. *Nämnden borde tagit hänsyn till att statsmakterna uttalat att en eventuell minskning av sockerbetsodlingen inte får gå ut över Öland och Gotland.*

Jordbruksnämndens utredning bidrar endast till att skapa oro och osäkerhet både hos odlare och anställda inom sockerproduktionen. Att dessa människor år efter år tvingas uppleva osäkerhet om odlingens framtid är inte acceptabelt. Alla berörda har nu rätt att få klara och positiva besked om framtiden.

Jordbruksnämnden borde insett att en avveckling av sockerproduktionen får helt orimliga konsekvenser för många människor på Öland och fastlandet. Analysen visar tydligt att 350–400 årssysselsatta skulle förlora sin försörjning om sockerbetsodlingen avvecklas. Detta svåra bakslag skulle drabba ett län som minskat sin befolkning med 4 000 människor sedan den socialdemokratiska regeringen övertog makten 1982. Avfolkningen är lika kraftig som för flera norrlandslän.

Riksdagen har vid flera tillfällen uttalat att sydöstra Sverige behöver regionalpolitiska insatser för att kunna utvecklas positivt. Att då samtidigt avveckla en viktig del av jordbruksnäringens produktion står i direkt strid med de politiska målsättningar som riksdagen angett för Kalmar län och Öland.

Om de alternativ jordbruksnämnden diskuterar skulle bli verklighet kommer odlarna av sockerbetor att drabbas negativt. Vissa kapitalförluster är oundvikliga genom att en del specialmaskiner kommer att bli överflödiga och värdelösa eller få säljas till reducerat pris. Odlare med djur i produktionen som använt blasten som foder går ~~miste~~ om en betydelsefull resurs.

Även näringslivet i övrigt kommer att få känna av en nedlagd sockerproduktion. Hela det transportarbete som betodlingen ger vissa transportföretag kommer att försvinna. Underlaget för maskinstationsverksamhet kopplad till betodlingen går också förlorat.

Sammantaget får en nedlagd sockerproduktion helt orimliga konsekvenser för såväl enskilda människor som för en redan utsatt region. En garanti för fortsatt odling av sockerbetor och produktion vid bruket i Mörbylånga är därför ett mycket viktigt bidrag till dessa bygders utveckling och framtid.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om sockerbetsodlingen på Öland och Kalmar läns fastland.

Stockholm den 21 januari 1988

Gösta Andersson (c)

Agne Hansson (c)

Mot. 1987/88

Jo222